

Balada

Tři sestry

„Kdyby ste měli zapalovač a mohli dělat..., tak by to bylo dost dobrý!“

Bydlel na koci města, kluk jako ty, dvě ruce, dvě nohy, jedno péro, jedna hlava a již od dětství měl nejoblíbenějšího kamaráda Lojzu, s kterým chytali čolky, spolu vopíchali první holku, spolu sežrali prvního psa a slíbili si kamarádství na život a na smrt, jak už to tak chodívá na malých vesnicích mezi nedospělým i hochy. Vše se zdálo být krásné a čisté, než se na vesnici zjevil vila krásná podučitelka Pyzducha, která oboum chlapcům učarovala, přesto si však rozťali žíly a stvrdili svou krví přísahu, že nikdy se jí nedotknou a Petr si pořád ještě zpíval:

Kunratice - malá ves, ukrad bábě kundu pes, bába křičí nařiká, že pes s kundou utíká.

Všechno se zvrátilo jednoho pozdního odpoledne, kdy v místní sokolovně hrála pokleslá zábavová skupina. Oba hoši se tam chystali a slíbili si, že si spolu popijí a pokoukají na taneční páry, když je ty holky nezajímají. Petr se zdržel v kravíně, kde dojel malá selata a když se vrátil o něco později a dal si dvojité rum, skrze clonu temné říčanské lahoviny viděl, jak uprostřed tanečního parketu vytáčí sólo Lojza s Pyzduchou, tělo na tělo a přes fialové džínové oblečky elpo se valí semeno, láva, smegma, magma do bot. Jakmile toto spatřil, odmrštil prázdnou sklenici a jedním skokem se utkal na život a na smrt se svým přítelem. Jelikož byl posílen z dojení selat, hladce ho přemohl a rozťal mu lebku prázdným panákem. Znáte jak to končí, zamřížovaný anton, rychlá pomoc dobrovolného hasičstva a už ho vedou alejí opadaných hrušní k pankráckému kopečku a ještě skrze to okénko Petr sebral tolik síly, že zpíval:

Kunratice - malá ves, ukrad bábě kundu pes, bába křičí nařiká, že pes s kundou utíká.

Dohra je krátká, jak tomu bývá u podobných příběhů, soud byl nestranný, tvrdý, drsný a spravedlivý, a tak jednoho rána než koho ut zakorhal přišla koorta mongoloidů a vyvedla Petra po čerstvě ohoblovaných dobových fošnách tam, kde je to temné propadlo s konopným lasem. Skrze střepy nasypané na zdi okolo pankráckého vězení viděl mihotat, ligotat, blyštit a třpytit se sluněčko, které vycházelo v jasných červánkách a než se zhoupl, naposledy zpíval:

Kunratice - malá ves, ukrad bábě kundu pes, bába křičí nařiká, že pes s kundou utíkááááájejejeéééááááouúú.

„Shit“

„Vono je to nedojalo“